

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/229/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714205484
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5714205484.4

Rozhodnutie

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobkyne D. F. C., Z..G., G. G. D. H., O.. I. XX, IČO: 35 937 874, proti žalovanému V.. I. U., T.. XX.XX.XXXX, H. I. - C., O.. Z.. I. XXXXX/XX, v konaní o zaplatenie 1.868,29 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie o nároku žalobcu na zaplatenie sumy 1.868,29 Eur sa zastavuje.

Žalovaný je žalobkyni povinný zaplatiť sumu 86,26 Eur titulom 5,25% úroku z omeškania zo sumy 1.868,29 Eur za obdobie od 4.12.2013 do 21.10.2014 do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobkyni sa proti žalovanému náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 24.4.2014 sa žalobkyňa proti žalovanému domáhala zaplatenia sumy 1.868,29 Eur spolu s 5,25% úrokom z omeškania ročne za obdobie od 4.12.2013 do zaplatenia. Žalobu žalobkyňa odôvodnila tou skutočnosťou, že žalovaný jej žalovanú istinu dlhuje na základe tej skutočnosti, že dňa 7.3.2011 v čase okolo 17.30 hod. pod vplyvom najmenej 2,5 promile alkoholu v krvi viedol osobné motorové vozidlo zn. M. I. ev.č. I. XXX Z. v I. po novej preložke cesty I/65 v smere jazdy od Banskej Bystrice ku križovatke tejto cesty s cestou I/18, pričom pred vyústením cesty v pravotočivej zákrute neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, stavu a povahe vozovky a spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej jeho spolujazdec N. H., T.. XX.X.XXXX utrpel pomliaždenie ľavých pľúc, zlomeninu nosnej kosti, zlomeninu sánky vľavo, zlomeninu očnice vpravo, krvácanie do dutín kosti sánkovej vľavo, tržnú ranu v oblasti ľavého oka, tržnú ranu idúcu od ucha vľavo na ľavé líce veľkosti 10 cm, viacnásobné drobné rany v oblasti ľavej strany tváre, otras mozgu ľahkého stupňa, pomliaždenie srdca, zakrvácanie do hrudníka vľavo a zníženie sluchu sensoroneurálne v pravo, s potrebnou dobou liečenia práceneschopnosti v trvaní minimálne 15 týždňov. Za tento skutok bol žalovaný rozsudkom Okresného súdu Martin sp.zn. 2T/32/2012 zo dňa 13.3.2013 uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, účinného do 31.10.2011, za použitia § 138 písm. h/ Trestného zákona účinného do 31.10.2011 a za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona účinného od 31.10.2011. Žalobkyňa vynaložila na zdravotnú starostlivosť poskytnúť poškodenému poistencovi N. H. náklady v celkovej výške 1.868,29 Eur, ktoré pozostávali z nákladov lekárskej služby Prvej pomoci vo výške 1,42 Eur, zo spoločných vyšetrovacích a liečebných zložiek v sume 557,61 Eur, za ústavnú teda lôžkovú zdravotnú starostlivosť v sume 1.305,66 Eur a na špecializovanú ambulantnú starostlivosť vo výške 3,60 Eur. Celkové náklady potom prestavovali žalovanú istinu. Žalobkyňa má v zmysle ustanovenia § 42 ods. 4 písm. a/ Zákona č. 577/2004 Z.z. v znení neskorších zmien a doplnkov voči žalovanému právo na náhradu vynaložených nákladov zdravotnej starostlivosti za svojho poistenca v dôsledku zavineného protiprávneho konania zo strany žalovaného. Listom zo dňa 12.11.2013 č.k. Rp 11230232 vyzvala žalobkyňa žalovaného na

zaplatenie uvedených nákladov, avšak bezvýsledne. V dôsledku tejto skutočnosti bola žalobkyňa nútená obrátiť sa na súd.

V priebehu konania žalobkyňa až do prvého pojednávania vo veci samej nariadeného na deň 28.1.2015 na žalobe zotrvala. Až po tomto pojednávaní dňa 28.1.2015 o 11.00 hod. došlo na súd čiastočné späťvzatie návrhu na začatie konania, vyhotovené listom žalobkyne zo dňa 26.1.2015. Žalobkyňa v tomto podaní uviedla, že žalovaná suma jej bola uhradená poisťovňou Kooperatíva poisťovňa a.s., z povinného zmluvného poistenia dňa 22.10.2014 a preto koniec omeškania ustálila bezprostredne pred dňom pripísania tejto sumy na svoj účet, teda na deň 21.10.2014. Vzhľadom na uvedené úrok z omeškania vo finančnom vyjadrení predstavuje sumu 86,26 Eur a na tomto úroku žalobkyňa trvá, nakoľko nie je uhrádzaný z povinného zmluvného poistenia. Preto zobrala žalobu späť v časti istiny, kde žiadala konanie zastaviť a žiadala priznať titulom vyčísleného úroku z omeškania sumu 86,26 Eur.

Žalovaný sa k žalobe prvýkrát vyjadril až na druhom pojednávaní vo veci samej, keďže prvého pojednávania sa vo veci napriek riadnemu predvolaniu nezúčastnil. Na pojednávaní dňa 19.2.2015 žalovaný uviedol, že nemá námietky proti čiastočnému zastaveniu konania, ale má za to, že nebol v omeškani s úhradou tejto sumy a to vzhľadom na skutočnosť, že predmetnú sumu mala od počiatku žalobkyňa plniť poisťovňa, v ktorej bol povinne zmluvne poistený ako vodič predmetného motorového vozidla. On potom čo dostal výzvu od žalobkyne aby zaplatil poskytnuté poistné plnenie, informoval pracovníčku žalobkyne, že bol v tom období zamestnancom a vozidlo mohol používať pri výkone zamestnania. Mohol ho súčasne používať aj na súkromné účely, teda po práci a teda predmetná suma mala byť hradená z povinného zmluvného poistenia motorového vozidla. Navyše tvrdil, že v čase keď spôsobil dopravnú nehodu plnil pracovnú úlohu, avšak nevedel súdu ponúknuť dôkazy túto skutočnosť preukazujúce. Tvrdil, že pokyn na vykonanie pracovnej cesty dostal ústne od bývalého riaditeľa obchodnej spoločnosti H., kde bol v čase dopravnej nehody zamestnaný, avšak ten už zomrel. Akú konkrétnu pracovnú úlohu mal v súvislosti s vykonanou cestou plniť, žalovaný odmietol súd informovať.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa žalobu zobrala späť v časti istiny vo výške 1.868,29 Eur, súd konanie o tomto nároku zastavil podľa § 96 ods. 1 tretia veta O.s.p. so súhlasom žalovaného.

Pokiaľ ide o nárok na úroky z omeškania, súd dospel k presvedčeniu, že žaloba žalobkyne je dôvodná a to vzhľadom na tieto skutočnosti:

Žalobkyňa svoj nárok na zaplatenie sumy 1.868,29 Eur opierala o ustanovenie § 42 ods. 4 písm. a) Zákona č. 577/2004 Z.z. o rozsahu zdravotnej starostlivosti uhrádzanej zo zdravotného poistenia. Podľa citovaného ustanovenia zdravotná poisťovňa má právo uplatniť voči poistencovi nárok na úhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, ak sa mu poskytla preukázateľne v dôsledku porušenia liečebného režimu, alebo v dôsledku užitia alkoholu, alebo inej návykovej látky, alebo voči tretej osobe, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u poistenca došlo jej zavineným protiprávnym konaním.

V tomto prípade bolo nepochybne preukázané a to aj čítaním obsahu pripojeného trestného spisu Okresného súdu Martin sp.zn. 2T/32/2012, že žalovaný zavinil dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholu a jeho konanie bolo právoplatne kvalifikované ako trestný čin, za ktorý bol právoplatne odsúdený vyššie uvádzaným rozsudkom Okresného súdu Martin z 13.3.2013. Súd sa oboznámil aj so zápisnicami o výsluchu žalovaného v procesnej pozícii obvineného so zápisnicou o výsluchu svedka poškodeného V.. N. D., ktorý bol v prípravnom konaní vypočutý ako poškodený a vykonával v tom čase funkciu jedného z konateľov obchodnej spoločnosti H. G..M..B., so sídlom vo Vrútkach, ktorej v čase dopravnej nehody bol riaditeľom žalovaný. Ani z výpovede žalovaného, ale ani z výpovede V.. N. D. nevyplývalo, žeby žalovaný v čase keď dopravnú nehodu zavinil, teda 7.3.2011 v čase okolo 17.23 hod. bol plnil pracovnú úlohu, ktorou bol poverený. Z výpovede žalovaného urobenej v prípravnom konaní vyplynulo, že kritického dňa šiel so spomínaným motorovým vozidlom už domov, keď stretol známeho N. H., ktorý potreboval zaviesť do Martina. Ten nastúpil k nemu vo Vrútkach pri križovatke zo Žiliny do Martina. Pred jazdou pil alkohol v čase okolo 16.00 hod. a 16.15 hod., keď vypil asi 5 - 6 borovičiek so sódou v hostinci S.-G. D. D.. Potom šiel z tohto baru domov a stretol známeho. Z výpovede V.. D. vyplynula tá skutočnosť, že žalovaný si zobral auto a šiel s ním mimo firmu, čo bolo zapísané v knihe o prevádzke

motorového vozidla. Z výpovedí oboch vyplynulo, že žalovaný mohol používať pridelené motorové vozidlo svojho zamestnávateľa aj na súkromné účely. Z dokazovania ktoré bolo vykonané v trestnom konaní, s výsledkami ktorého sa súd oboznámil a dokazovania vykonaného vo veci 10C/229/2014 teda nevyplynulo, žeby žalovaný bol dopravnú nehodu zavinil pri plnení pracovných úloh a teda, žeby za škodu poistencovi žalobkyne mohol pri analgickej aplikácii ustanovenia § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka (Zákon č. 40/1964 Zb.) zodpovedať jeho zamestnávateľ.

V zmysle § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka totiž škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samé za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú, ich zodpovednosť podľa pracovno-právnych predpisov nie je tým dotknutá.

Pre súd z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný používal motorové vozidlo v čase, keď zavinil dopravnú nehodu a pri nej aj škodu poistencovi žalobkyne na súkromné účely. Šiel s ním už domov a teda neplnil pracovnú úlohu, teda za škodu na zdraví poistenca žalobkyne nezodpovedá právnická osoba, ktorej bol v tom čase zamestnancom. Táto skutočnosť nevylučuje, že ako vodič predmetného motorového vozidla bol povinne zmluvne poistený a poisťovňa žalobkyne poskytla náhradu vynaložených liečebných nákladov vo výške 1.868,29 Eur. Z výpovede žalovaného potom vyplynulo, že keď dostal výzvu žalobkyne na preplatenie liečebných nákladov, tak túto výzvu poisťovni Kooperatíva nezaniesol a poisťovňu o tom neinformoval.

Súd preto dospel k presvedčeniu, že žalobkyňa dôvodne žalovala sumu 1.868,29 Eur, pričom žalovaného na preplatenie tejto sumy vyzvala listom zo dňa 12.11.2013, ktorý žalovaný prevzal podľa podpísanej doručky 18.11.2013 a keďže žalovaný do 15-dní od doručenia výzvy predmetnú sumu nezaplatil 16-tým dňom teda 4.2.2013, dostal sa s jej úhradou do omeškania. Navyše žalovaný nereagoval ani na poučenie žalobkyne v predmetnej výzve, aby v prípade, že mal uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, sa so žiadosťou o úhradu vyčíslených nákladov obrátil na príslušnú poisťovňu. Táto skutočnosť bola zistená priamo výpoveďou žalovaného. Z takýchto dôvodov žalovaný nesie zodpovednosť za omeškание s úhradou liečebných nákladov, ktoré žalobkyňa dôvodne po ňom požadovala v zmysle ustanovenia § 42 ods. 4 písm. a/ Zákona č. 577/2004 Z.z. Nárok žalobkyne na úroky z omeškania potom nachádza právnu oporu v ustanovení § 217 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 v aktuálnom znení v čase vzniku omeškania žalovaného. Nepochybne bolo preukázané, že žalovaný bol v omeškani s náhradou poisteného plnenia žalobkyne v čase od 4.12.2013 do 21.10.2014, pričom 5,25% úrok zo sumy 1.868,29 Eur predstavuje vyčíslenú sumu 86,26 Eur, k zaplateniu ktorej ho súd zaviazal.

Žaloba žalobkyne bola plne dôvodná a preto jej súd v celom rozsahu po čiastočnom obmedzení uplatneného nároku vyhovel.

Keďže žalobkyňa bola v konaní plne úspešná, mala by právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, keďže však žalobkyňa proti žalovanému náhradu trov konania nepožadovala, súd jej ich náhradu nepriznal v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.